

Скорочений твір, виклад змісту

Юрко йшов старим дубовим лісом, вдихав свіже повітря й радів, що рано встав і сам іде на риболовлю.

Тільки закинув вудку, як почув ззаду гупання. Він так і знав, що приплететься Тося, як збиралася. Настрій у нього одразу зіпсувався. Звинуватив дівчину, що саме через неї не ловиться. Поверталися з річки вдвох. Юрко почав розповідати, як вони з батьком піймали величезного сома. Тося захоплено слухала, а хлопець натхненно вигадував далі.

Раптом діти побачили, як поміж кущів іде дика качка з каченятами. Юрко побіг і почав ловити пташат. Качка-мама кричала з відчаєм, намагаючись захистити своїх діток. Тося теж просила Юрка випустити каченят — вони ж без води не можуть, але той не слухав, сказав, що риби не наловив, то хоч дикі качки будуть, він їх приручить.

Вдома Юрко випустив каченят, намагався їх напоїти, нагодувати, але ті були налякані й нічого не хотіли. Хлопець вирішив, що каченята його бояться, й гайнув гуляти з хлопцями. Тося теж хотіла піти бо любила розповіді Юрка — їй здавався чарівним той світ знань, що відкривався перед нею.

Юрко ж не любив, що за ним нав'язливою тінню волочиться якесь дівчисько.

Тося пішла подивитися на каченят, а ті ледве дихали. Дівчинка збрала їх у пазуху й побігла до річки. Пустила на воду, а пташенята не могли вже й пливти. Не з'являлася й мама-качка. Юрко привів хлопців показати диких каченят, але побачив порожній ящик. Здогадався, що це Тосина робота, і, подумки погрожуючи дівчинці, побіг на річку. Там грізно закричав на Тосю, а хлопці, зрозумівши, у чому справа, теж кинулися в річку, підштовхували й підтримували каченят, щоб попливли.

Після того Юрко не товаришував із сільськими хлопцями. А скоріше, вони з ним.

Перед від'їздом бігав на річку, сподіваючись побачити качку із живими каченятами. Але не побачив. І Тося не підійшла попрощатися.

Хлопчик відчув пекучий сором...

Критика, коментарі до твору, пояснення

Кажуть, що найбільший ворог дикої природи — не хижі звірі, не стихії, а... люди. Заради хвастощів, заради розваги Юрко забрав диких каченят, жорстоко скривдивши качку. Він не дуже переймався станом пташенят, не доклав зусиль, щоб їх урятувати, і цим втратив повагу й довіру Тосі та сільських хлопчиків. Юрко усвідомив, що вчинив негідно, але, на жаль, було вже пізно. Тільки його каяття дає надію на те, що хлопчик змінить своє ставлення до природи, до всього живого й беззахисного.